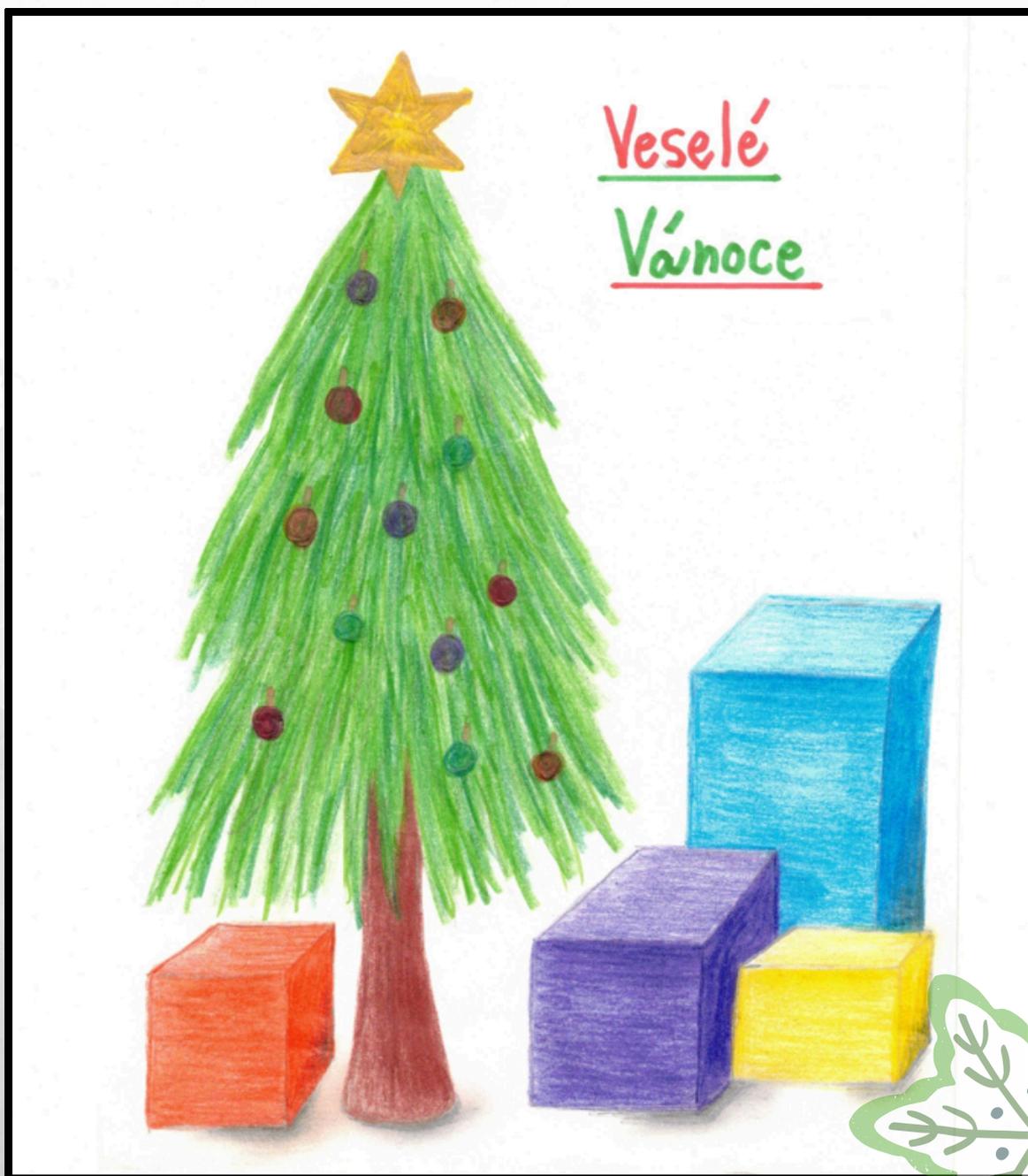

Školní Posliček

Prosinec 2025

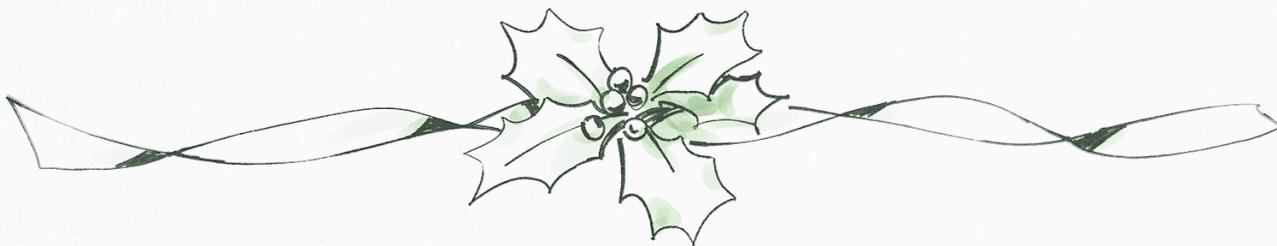
Milí čtenáři,

vítejte v novém, tentokrát vánočním čísle Školního poslíčka. Dozvíte se, co psali žáci 2. stupně o Vánocích, co si přejí najít pod stromečkem děti i učitelé, a společně se budeme těšit na Vánoce. Pobavíte se při luštění a malování, a navíc ještě můžete VYHRÁT!!! A to nemyslím jen luštitelé z minulého čísla, ale můžete se opět zúčastnit vánočního losování o ceny, jako tomu bylo i v minulých letech. Kdo chce něco vyhrát, musí vyluštit naši vánoční křížovku, připsat jméno, příjmení a třídu a odevzdat (do schránky Školního poslíčka na 1. stupni, do žákovské knihovny na 2. stupni). Vyluštěné lístky se pak budou losovat na vánočních besídkách.

Pro děti z 1. tříd by byla osmisměrka asi příliš těžká, proto se mohou soutěže zúčastnit tak, že hezky vybarví vánočního kapra a samozřejmě doplní jméno a třídu. Poslední školní den vylosují na obou budovách členky redakční rady 20 šťastných výherců na 1. stupni – ti dostanou dárek – a 20 výherců na 2. stupni, kde budou ve hře tzv. omluvenky ze zkoušení či písemek. Na každém stupni budou také vylosovány 2 děti, které budou mít celý příští rok časopis zdarma. Máte se tedy na co těšit. Něco na zub dostanou také někteří luštitelé z minulého čísla.

Dobré skutky

Je to takové nepsané pravidlo, že na Vánoce by měli být lidé na sebe hodní, vycházet si vstříc a konat dobré skutky. Ono by to ostatně mělo platit po celý rok, ale v době adventu a vánočních svátků je to tak nějak aktuálnější. A jaké dobré skutky by to měly být?

Dáme vám několik tipů:

- 1) Zavolejte někomu, kdo to nečeká, nebo ho navštivte (třeba babičku, dědu nebo někoho jiného).
- 2) Zkuste se na lidi kolem sebe usmívat.
- 3) Podržte někomu dveře a dejte mu přednost.
- 4) Udělejte něco pro zvířátka - nasypejte ptáčkům do krmítka zrní, doneste do lesa pár mrkví, nebo přineste do útulku pytel granulí.
- 5) Pomozte doma mamince s předvánočním úklidem.

Zkuste to, určitě uděláte radost lidem i zvířatům. A uvidíte, že radost budete mít i vy.

Když už jsem zmínila tu starost o zvířata, vzpomněla jsem si na jeden příběh starý už více než 10 let, jak ho popsali tehdejší žáci 5. C. Tento příběh se skutečně stal. Nakonec mi to nedalo a vyhledala jsem ho pro vás.

Stalo se roku 2015

Jak jsme zachraňovali holuba

Byla hodina a my jsme měli sloh. Najednou Ondra Novák uviděl u venkovních dveří holuba. Měl rozdrásaná záda a pronásledovala ho kočka. Novák vyskočil a začal zuřivě mlátit na dveře, aby kočku odehnal. Podařilo se mu to. Potom Ondra a Mirek Strašil začali paní učitelku Bužgovou přemlouvát, aby je pustila do zahrady. Paní učitelka to nakonec povolila a Strašil a Novák našli holuba mezi kytkami. Strašil ho chytil a dal do svého kufříku. Holub měl přístup vzduchu, my ho dali do šatny a Fanda Vala si pro jistotu nechal klíče.

Novák, Strašil a Vala nešli na oběd, vyrazili za Mirkovou mamkou a prosili, aby je vzala za holubářem do Věžničky. Tak jeli. Ve Věžničce šli za holubářem, ale ten nebyl doma. Zato tam byl pes Bafák. Strašil před ním začal utíkat a oba dva se honili kolem sudu. Strašil měl v ruce holuba a pes ho zahnal až do stodoly. Pak naštěstí přiběhl Vala, vzal holuba a šli k panu Jelínkovi. Novák řekl, aby Vala a Strašil zůstali venku, protože pan Jelínek vlastní hospodu, a tak je věčně opilý. Novák šel dovnitř a chtěl mu ukázat holuba. Holub mu spadl do prázdného talíře a pak utekl. Lítal po celém baráku a Jelínek začal řvát: „Střel ho doma, já bych ho stejně střelil! Ty seš levej, ani ho nechytneš!“

Nakonec Novák holuba chytil, ale Jelínek stejně pořád řval. Tak Novák Jelínkovi řekl, že tedy holuba zastřelí. Vala si zatím hrál na nindžu a kroužil okolo baráku. Strašil měl nervy v kýblu a koukal, odkud vyrazí pes. Novák vyšel ven i s holubem a prohlásil: „Jdeme ke strejdovi Martinovi, který bydlí na konci vesnice, ale má dva psy.“ A tak šli. Když byli na kopci, psi vystartovali. Nejdřív běželi k Valovi a ten začal nepřítetně ječet a kvičet. Potom ke Strašilovi, který ukrutně řval.

Novák zavolal na psy a začal se s nimi mazlit. Ale jeden pes se oddělil a běžel za Strašilem. Když to Strašil uviděl, vylítl ze zahrádky a zavřel vrátka. Ale v plotě byla díra, takže je pes bez potíží opět pronásledoval. Oba se rychle spěchali schovat za balíky slámy. Novák zatím zvonil, ale nikdo neotvíral.

„Jdeme k nám!“ zavelel Novák. U Nováků vytáhli holuba z kufříku, nasypali mu zrní a nalili vodu do misky. Pak ho umístili do klece a jeli do Polné na oběd. V Polné Novák zjistil, že měl zůstat ve Věžničce, a tak mazal na autobusák. Ale hlavní bylo, že byl holub zachráněn.

Novák na autobusáku potkal Doupovce, který se chtěl na holuba podívat. Jeli spolu do Věžničky. Když si Doupík chtěl holuba prohlédnout, holub uletěl k Čížkům do zahrady. Opět nastal hon, ale nakonec byl pták chycen a opět zavřen do klece, kde se nyní úspěšně zotavuje ze zranění a pravděpodobně také ze šoku, který při záchraně utrpěl.

P.S. Na celkový stav holuba se můžete zeptat Strašila a Nováka z 5. C.

Ondra Novák a Mirek Strašil, 5. C

Milý Ježíšku, přál bych si.....

Každé dítě si pod pojmem Vánoce představí především vánoční stromeček a pod ním spoustu dárků. Zeptali jsme se, co by si děti přály najít pod stromečkem.

→ Přeji si hlavně, aby byl sníh, protože jsem asi nikdy nezažila Vánoce na sněhu. Pak si přeji ještě zeleného mimozemšťana, protože jsem ho viděla na videích a hrozně se mi líbil, a nový fén.
Veronika Klímová

→ Tento rok si toho moc nepřeji, ale jednu věc přece - nový mobil, konkrétně Iphone 13 v bílé barvě. Není to zbytečné, ten můj starý mobil už je „na šrot“. Ale hlavně si přeji, ať jsme všichni zdraví.
Tereza Šléglová

→ Letos vlastně ani nevím, co si přeji. Každým rokem mi přijde víc a víc důležitá rodinná sešlost, radost a to, že jsme všichni pohromadě.
Markéta Řeháková

→ Jelikož se ráda starám o svoje kudrliny, přála bych si něco na vlasy a kosmetiku, protože už jsem velká holka - dělám si srandu, mám na to ještě čas, ale něco by se hodilo. Pak ještě nějaké oblečení, reprák, difuzér na vlasy a pejska. A to je tak vše.
Sára Ďuračová

→ K Vánocům bych si přál herní volant, monitor, klávesnici, ale myslím, že dostanu ponožky, max. triko. =(Ale i tak se na Vánoce těším.
Patrik Boubela

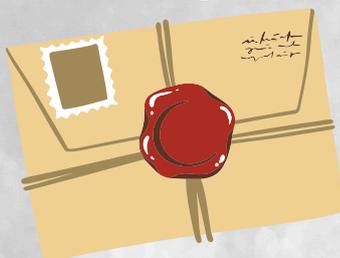
→ Přál by si, abych byl s rodinou, a jako dárek bych chtěl notebook, protože žádný nemám. Taky bych chtěl nějakou hračku pro svého čtyřnohého kamaráda Tonyho. *Jakub Hodina*

→ Určitě si přeji nějaké oblečení, vlastně dost oblečení, nový koberec před skříň, Scrub, Juicy bomb, protože je sbírám, skřipce, které taky sbírám, nový batoh do školy, dokonce i jídlo...
Natálie Sobotková

→ Jako každý rok si přeji nějaké dárky a jako každý rok nejsou nejlevnější. Tento rok si jako nejdražší přeji tablet. Hodně lidí, když zjistí, že si někdo přeje tablet, vidí jen další mobil, jen větší. Neslibuji, že kdybych ho náhodou dostala, že na něj občas nebudu koukat. Ale já bych ho chtěla i kvůli škole. Třeba na prezentace, poznámky atd. Je to dárek, který si přeji nejvíc ze všech, ale není jediný. Je tu ještě desková hra, voňavka, řasenka, box na svačinu, výroba pití s kuličkami pod názvem OXO TEA. Nechci to přehánět, hlavně si ty Vánoce užít s rodinkou a blízkými.
Klára Chvátalová

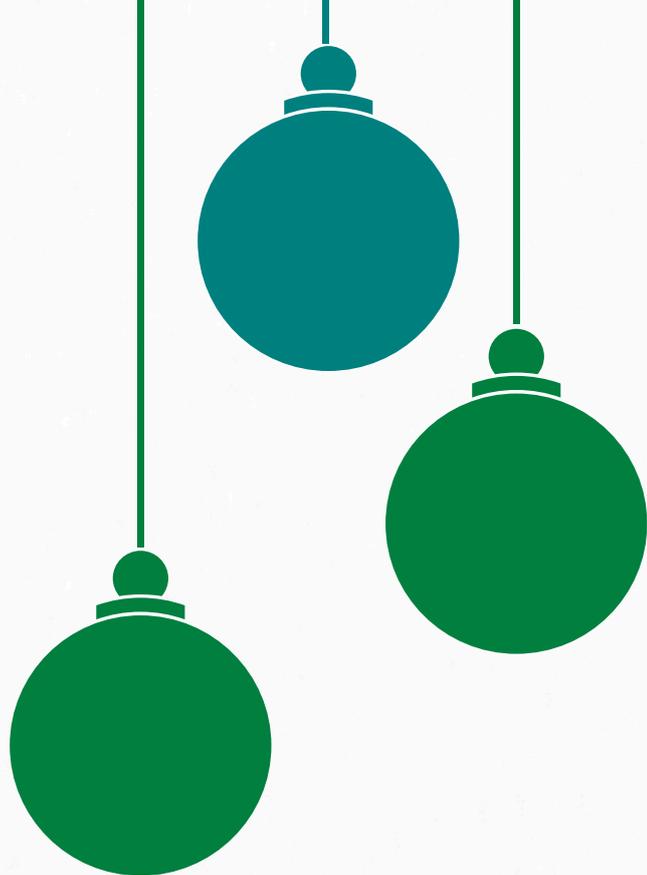
→ Dárek, který si hodně přeji, je nová hokejka Bauer Flylight, dále nové vysněné boty Nike Shox, přeji si ty fakeový, protože ty originální stojí tak 5 000 Kč. Také si přeji oblečení a nějakou kosmetiku, parfémy Ariana Grande a Victoria Sekret, pásky na hokejky - těch není nikdy dost - vosk na hokejku, žluté tkaničky do bruslí, nové světlo a ledky, plakát s Čachotským a Dukla mikinu.
Nela Peltánová

→ Pod stromečkem bych si přál najít: Lego (sanitku), Monty systém, trička Fiat Ducato a Renault Megane, DHC set, šampón, jídlo pro křečka, model Renault Megane (závodní verze) a Matchbox sada kamionů.
Roman Maneth

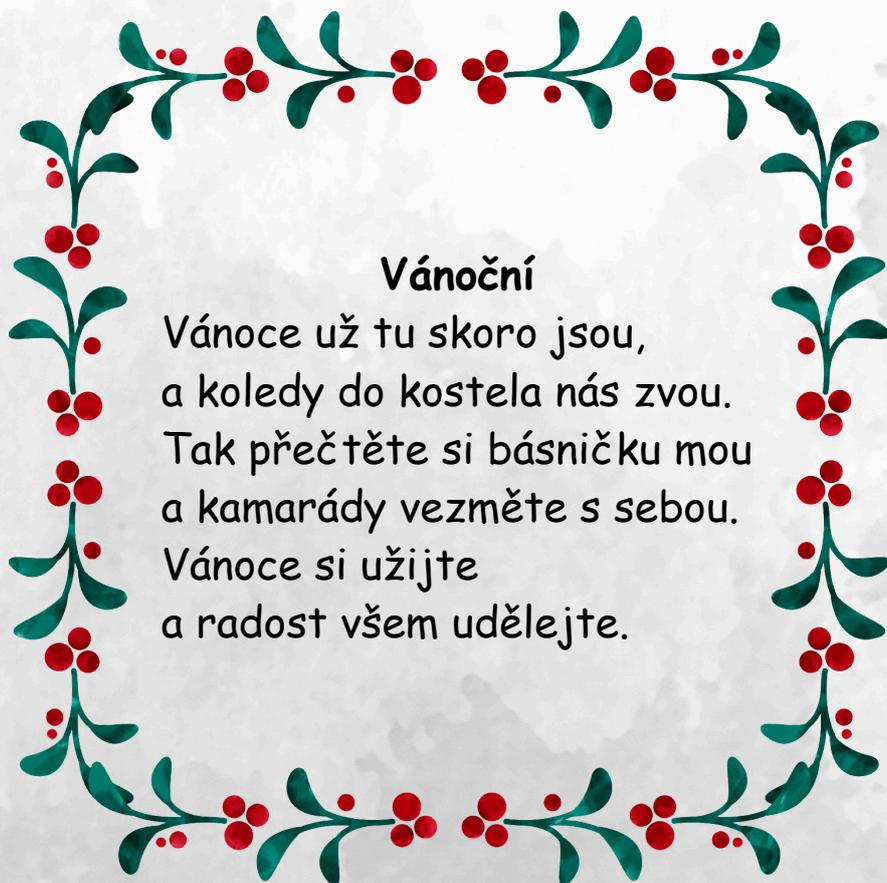
Prosinec

Listopad končí nám zase,
prosinec sníh nám nese.
Adventní nálada se šíří,
Ježíšek k nám vzduchem míří.
Dárečky nám přinese
a smutek od nás odnese.
Mějte se všichni krásně
a jako já skládejte básně.

Vánoční

Vánoce už tu skoro jsou,
a koledy do kostela nás zvou.
Tak přečtěte si básničku mou
a kamarády vezměte s sebou.
Vánoce si užijte
a radost všem udělejte.

Vánoční přání

Přání pro všechny

Vánoce jsou jen jednou za rok, tak si je musíme užívat. Udělejme každý den někomu radost. Vždyť každý si zaslouží o Vánocích pohodu a úsměv. Je to to nejlepší, co můžeme pro ostatní udělat.

Přeji vám krásné, veselé a pohodové Vánoce s vaší rodinou a kamarády. Vždyť je to nejlepší svátek v roce!!!

Karolína Krulová, 7. B

Milí přátelé a kamarádi,

přeji vám úžasné a skvělé Vánoce a štědrého Ježíška. Doufám, že dostanete, co si přejete, ne jako já. Já dostanu ponožky, i když si přeji monitor a herní volant.

Paťas, 7. B

Přání pro babičku

Milá babičko,

k Vánocům bych Ti přál, ať se v kuchyni tolik nenamáháš, ať jsi zdravá a máš všeho dostatek (včetně peněz). Ať Vám všem jezdí auto, ale hlavně zdraví a i to štěstí.

Roman Maneth, 7. B

Ahoj Viki,

přeji ti šťastné a veselé Vánoce, a hlavně hodně štěstí a zdraví. Ať dostaneš hodně dárků a nic špatného se ti nestane. Už se těším, až se zase uvidíme a já ti budu moct dát dárek.

Emča

Zimní a vánoční příběhy

Zimní aktivity

Když je zima, nikdo neví, co má dělat. Přitom jde dělat tolik aktivit. Doma můžete péct perníčky, cukroví, zdobit stromeček, vánočně si vyzdobit pokoj, anebo balit dárky. Když venku napadne sníh, můžete si zkusit běžky, koulovat se nebo stavět sněhuláky.

O prázdninách můžete jet na hory, kde si to užijete. Když bude mrznout, můžete jít bruslit na rybník. Tam můžete hrát hokej, nebo si jen tak bruslit. Já také ráda bobuji, protože se u toho vždy nasměju. Trávím čas venku s přáteli a nikdy se nenudím.

Nela Klimešová, 7.A

Typické Vánoce

Vánoce jsou období, kdy se domácnost změní na bojovou zónu: světýlka se zamotají do tvaru, který popírá fyziku, cukroví tajně mizí rychleji než výplata a kapr ve vaně se tváří, jakože to je jeho wellness pobyt. Stromeček stojí rovně jen díky tomu, že se ho bojíme dotknout, protože už 3x spadl.

U štědrovečerní večeře pak všichni dělají, že se nikdo nehádá a že si nenadávají. Ježíšek opět přinese ponožky, jak jinak než s motivem sobů a sněhuláků, aby to bylo „vtipné“. A Popelka jede v televizi už po padesáté, ale stále ji milujeme - hlavně proto, že je to to jediné, co nás uklidňuje, než zjistíme, že bramborový salát je zase pryč.

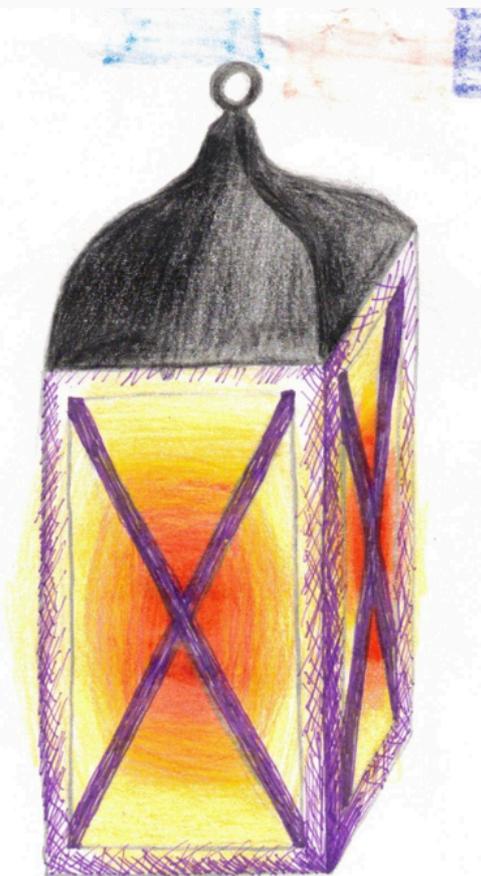
Tereza Šléglová, 7. B

Příběh o světýlkách

V zasněženém městečku Polná se každé Vánoce rozsvěcovala jedna zvláštní ulice. Nebyla to hlavní ulice ani náměstí, ale malá zapomenutá ulička, kde stály staré domky. Lidé jí říkají Ulice světýlek. Tamější lampy se každou štědrovečerní noc rozzáří jinak než obvykle. Mění barvy podle toho, co si lidé přejí.

Jednou tam přišel chlapec jménem Matěj. Nesl v kapse složený origami stromek, který vyrobil pro svou maminku. Když prošel ulicí, lampy se rozzářily zeleně a zlatě, jako by věděly, že jeho přání je prosté: Aby jeho maminka byla šťastná.

Papírový stromek se v tu chvíli rozzářil a chlapec ho předal mamince.

Viktor Vomlel, 8. B

Obrázek: Kája Krulová, 7.B

To zas byly Vánoce!

Byly Vánoce a celé město se pomalu halilo do sněhové peřiny. Na náměstí už stál obrovský vánoční strom a všude to vonělo po svařáku, cukroví a jehličí.

U Markova domu to ale vypadalo jinak, spíš jako po výbuchu. Marek měl pocit, že letos na Vánoce nikdo nemá čas. Máma pořád pracovala, táta řešil poslední zakázky a jeho mladší sestra Ema se věčně učila na testy.

„To zas budou Vánoce,“ bručel Marek pokaždé, když prošel kolem prázdného stolu, kde jindy bývalo cukroví.

Jednoho odpoledne se rozhodl vzít věci do svých rukou. Vytáhl krabice s ozdobami, postavil lehce nakřivo stromeček a pokusil se upéct vanilkové rohlíčky. Ty sice trochu připálil, ale voněly hezky. Doufal, že si toho doma někdo všimne. Nevšiml. Máma jen rychle prošla kolem, táta se díval do telefonu a Ema se smála, že jeho sněhulák vypadá trochu jako mimozemšťan. Markovi to bylo líto, a tak si sedl ven na schody a pozoroval padající sníh.

Za chvíli vyšla máma a zbytek rodiny. „Promiň, vůbec jsme si neuvědomili, jak ses snažil,“ řekla maminka. Táta pochválil stromeček a Ema donesla krabici ozdob. „Doděláme to spolu,“ navrhla.

A tak společně dozdobili strom i opravili sněhuláka. Najednou to nebylo o dokonalosti, ale o tom, že jsou spolu. Marek se usmál: „Tak nakonec... to zase byly Vánoce.“

Tomáš Nepraš, 8. B

Obrázky: Verča Klímová, 8.B

Velké vánoční tajemství

Ahoj,

jmenuji se Leontýnka a dnes vám povím, jak jsem prožila Vánoce. Mým přáním bylo vidět o Vánocích Ježíška. Ted' uvidíte, jestli se mi to splnilo.

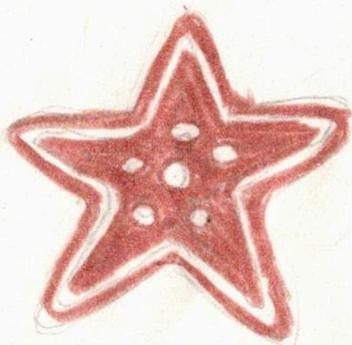
Bylo 7:00 24. prosince a já, Leontýnka, jsem právě vstala, pohladila našeho kocoura Emila, udělala si kakao s pořádnou porcí šlehačky a šla jsem si sednout ke stolu, kde jsem pojídala cukroví. Pak jsem před sebou uviděla dopis, který jsem před měsícem napsala. Ale uvědomila jsem si, že jsem tam nenapsala svoje největší přání, a to bylo najít a vidět Ježíška. Můj strejda Lukáš říkal, že když mu bylo tolik jako mně, přál si to samé a splnilo se mu to.

Tak jsem neváhala a připsala do dopisu ještě jedno přání. Celý den jsem přemýšlela, jak bych Ježíška mohla vidět. Zavolala jsem své nejlepší kamarádce Báře, abychom se mohly sejít a vymyslet plán. Když Bára přišla, měla jsem hromadu nápadů. Po dvou hodinách práce musela Bára domů a já už měla vymyšlený plán. Jakmile odbila šestá hodina večer, nastavila jsem pasti a hlavně kameru. Doufala jsem, že mi to vyjde. Ale už jsem musela jít na večeři.

Nepřestávala jsem přemýšlet o tom, jak Ježíšek vypadá. Poté, co jsme dokončili všechny tradice a šli na zahradu, abychom tam čekali na zazvonění Ježíškova zvonečku, zapnula jsem kameru a čekala, až se Ježíšek objeví. Najednou jsem zaslechla nějaký zvuk. Ale ne! Jediné, co jsem viděla bylo, jak tat'ka užírá cukroví z lednice, a poté se kamera vypnula. Věděla jsem, že je to celé úplně špatně. Přišli jsme ke stromečku a dárky tam byly.

Byla jsem zoufalá, že jsem si s tím dala tolik práce, ale Ježíška jsem neviděla. Najednou se podívám na okno a tam papírek. Na něm bylo napsáno: "Ahoj, tady Ježíšek. Víím, že sis dala práci, ale neboj se, snad to příští rok už vyjde." A najednou na obloze zasvítla hvězda.

I když jsem Ježíška neviděla, byly to moje nejlepší Vánoce.

Klára Chvátalová, 7. B
obrázky: Verča Klímová, 8.B

Příběh vánočního kapra

Bylo 24. prosince a v rybníce už nebylo jediného kapra. Všichni už byli vyloveni a ve vanách nebo sudech čekali, co se s nimi bude dít. Říkali si, že žádní kapři se nikdy nevrátili a mohlo by to znamenat, že se třeba dostanou do moře, nebo dokonce do OCEÁNU!

Jeden kapr, jmenoval se Pepa, si hověl u velké rodiny ještě se svým kamarádem Petrem. Oba se těšili na to, jak si v oceánu postaví domeček, ožení se, budou mít kupu dětí a budou žít nádherný život.

V místnosti vedle panoval ruch a Pepa říká Petrovi. „Hele Petře, zůstaneš mi pořád nablízku, až se dostaneme do oceánu?“ Petr vykulí oči a odpoví: „To víš, že jo. Mě by ani nenapadlo tě opustit!“ Nadšený Pepa mu poděkoval za to, že s ním zůstane, a dál řešili kapří věci a život.

Blížila se pátá hodina. Venku už se setmělo a hustě sněžily velké vločky. Najednou se rozletěly dveře a do koupelny vešel vysoký muž s hnědými vlasy a s pěkně zakrouceným knírkem pod nosem. Jeho silná ruka popadla Petra a Pepa leknutím zakřičel: „Petře, čekej tam na mě!“ Jediné, co Pepa slyšel, bylo, jak Petr zděšeně odpověděl: „Dobře!“

Další hodinu Pepa slyšel jenom nějaké rány a smažení nějakého jídla. Mlsně se olizoval a v duchu si říkal: „To by byla paráda, kdyby mě ještě před tím výletem vykrmili. Snad tam na mě Petr čeká.“

Najednou se znova rozletěly dveře a Pepu taky chytily silné velké ruce. Těšil se, že znovu uvidí Petra. Vešli do místnosti, kde byla spousta nožů, talířů a různého nádobí. Pepa spatřil cosi na prkénku, na které ho velké ruce položily. Najednou se mu zrychlil tep a ...

Nakonec se Petr s Pepou zase setkali.

Tento příběh se nikdy nestal. Postavy i události jsou smyšlené.

Anna Kašíková, 8. B

Obrázek: Kája Krulová, 7.B

Jak byznysmen slaví Vánoce

Bysnysmen se ráno o Vánocích probudí. Tento den pro něj není nijak významný, je to den jako každý jiný.

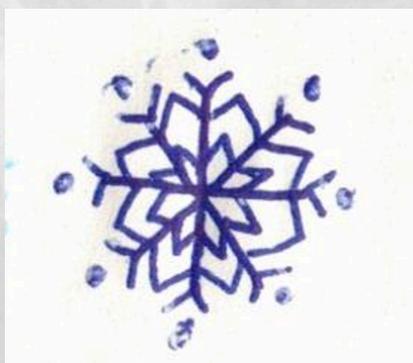
Jako první si udělá silnou kávu a k tomu si zapálí cigaretu. Poté jede po zasněžené silnici do kanceláře. Všude jsou kvůli sněhu kolony a to je důvod, proč nemá rád zimu. I přes silnou vánici se do kanceláře dostal.

Po příchodu do budovy ho znechutila vánoční nálada, která všude vládla, samé stromky, ozdoby... Někteří to viděli stejně, ale mnozí byli krásně vánočně naladěni a koledy byly slyšet až do vrchního patra.

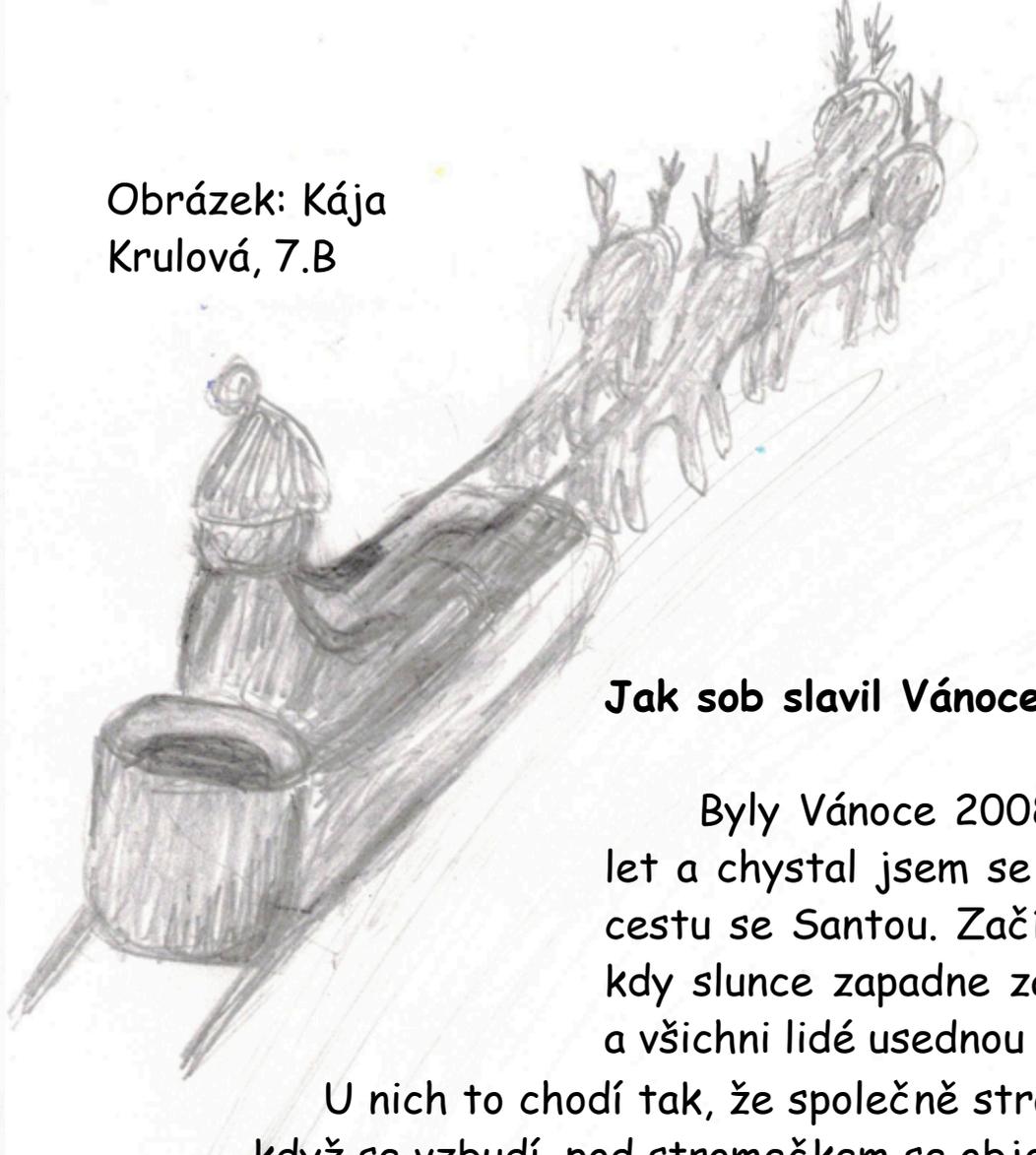
Když se bysnysmen konečně dostal do své kanceláře, byl čas oběda. Zašel do bufetu a koupil si bagetu. Až poté zasedl k počítači. Po pár hodinách práce a zkrácené pracovní době kvůli Vánocům opustil kancelář, ale před tím si koupil ještě kávu, aby měl energii.

Po příjezdu domů usedl na gauč, zapnul si XBOX a dvě hodiny strávil hraním her. Když ho to přestalo bavit, odešel do hospody, kde strávil zbytek dne s ostatními ožraly.

Teodor Anděl, 8. A
obrázky: Verča Klímová, 8.B

Obrázek: Kája
Krulová, 7.B

Jak sob slavil Vánoce

Byly Vánoce 2008, táhlo mi na 22 let a chystal jsem se na svoji poslední cestu se Santou. Začínáme okolo páté, kdy slunce zapadne za zasněžené hory a všichni lidé usednou k večeři.

U nich to chodí tak, že společně stráví hezký večer a když se vzbudí, pod stromečkem se objeví kupa dárků. To vše je ale naše práce. Za 12 hodin musíme obletět celý svět. Je to náročné, ale potom máme celý zbytek roku volno. To si můžeme zaletět třeba na Maledivy, pokud nám dá Santa propustku.

„Odjíždíme!“ zakřičel Santa a my se rozběhli k mrakům. Je nádherné sledovat ta osvětlená města, poslouchat zpěv a vidět, že jsou všichni na jeden den šťastní a mají se rádi. Vždycky mi z toho přeběhne mráz po zádech.

„Něco tu není v pořádku,“ řekl jeden ze sobů. „Zkontrolovali jste, jestli máme dost benzínu?“ zařval jsem na ostatní, ale nikdo se neozýval. Abyste rozuměli, i k nám už dorazil pokrok a my se nemuseli dřít se sáněmi sami. „Musíme přistát, takhle nikam nedojedeme.“ Pomalu jsme sestupovali k zemi a přistáli jsme na mrakodrapu v New Yorku.

„Co teď?“ zeptal se Santa. Všichni mlčeli a já jsem navrhl: „Santo, musíš jít tam dolů a předstírat, že žádný Santa nejsi. Asi ti to vyjde, protože hodně lidí na Santu nevěří. Santa se na mě podíval. „Dobře, ale vy tu zůstanete a nikam nepůjdete,“ přikázal a my jsme přikývli. Santa se snesl dolů a my čekali. „Není tam už nějak dlouho? Takhle to určitě nestihneme,“ strachoval se Steve a koukl dolů do ulice.

„Támhle je!“ křikla malá holčička na maminku, když Steva uviděla. „Mami, mami, tam je sob!“ Ale maminka ji neposlouchala. Právě ji vyhodili z práce a na tohle neměla náladu.

Pravda byla, že jsme nevěděli, co máme dělat. Santa nikde. Ale lidé bez dárků být nemohou! To by nebyly Vánoce a na Santu by nevěřili ani ty malé děti.

„Napadlo mě, že by nám ta holčička s maminkou mohly pomoci, co myslíte?“ zeptal jsem se ostatních.

„Ale co když to dopadne špatně?“ ozvali se dva ze stáda. Už nebyl čas na nějaké rozmýšlení. Sletěl jsem za nimi dolů a snažil jsem se jim naznačit, že Santa zmizel a my potřebujeme pomoc při rozvážení dárků. Holčička to pochopila dřív než maminka.

Společně jsme se vrátili za ostatními soby. Kočár jsme nechali kočárem a rozletěli se do světa. Holčička s maminkou nám pomáhaly dárky rozdělovat. Po sedmi hodinách jsme to skoro všechno měli. „Tenhle je poslední,“ řekla maminka a hodila poslední pytel do komína. „Vzali byste nás zpátky?“ poprosila holčička, protože už byla unavená a ospalá.

A kam se poděl Santa? To už je jiný příběh.

Daniela Vomelová, 8. A

Jak kapr Kvído slaví Vánoce

Většina lidí si myslí, že Vánoce slavíme jen my, ale já jsem zjistil, jak je slaví kapr Kvído se svými přáteli. Kapři jsou pro nás typičtí pro vánoční období, tak mě napadlo, že by možná mohli mít i svoje vlastní Vánoce. A opravdu. Bylo tomu tak.

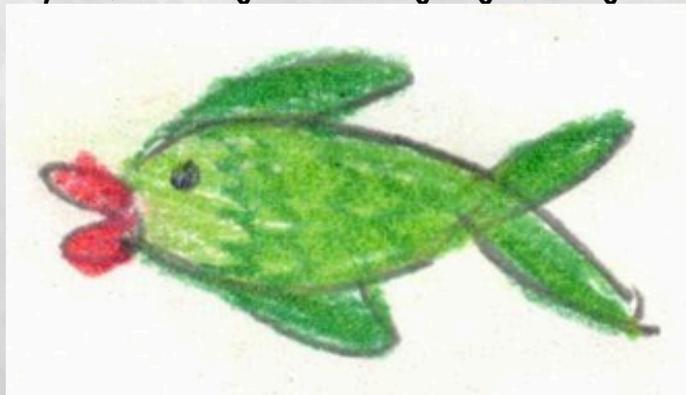
Představte si kapra, který se jmenuje Kvído. Žije v rybníku, kde je klid a žádný shon jako ve městě.

Kvído pozná příchod Vánoc tak, že se začne ochlazovat a na hladině se dělá led. Společně se svými rybími kamarády se vždy přesune k pařezu na dně rybníka. Ten pařez mají jako svůj „vánoční stromek“.

Ryby si ho ozdobí tak, jak to jde pod vodou - řasami, kamínky a tím, co najdou. Každý rok si taky dělají malou slavnost. Místo koled bublají, protože to je jejich způsob zpívání. Je to možná legrační, ale pro ně je to prostě tradice.

Dárky si dávají taky, i když nejsou zabalené. Třeba si ukážou nové místo, kde se dá dobře schovat před rybáři, nebo dají kamarádovi kousek oblíbené rostliny. Kvído má rád hlavně to, že jsou všichni spolu a nikdo se nehádá.

Když přijde Štědrý večer, ryby se schovají blízko ledové pokrývky a pozorují světla z domů okolo rybníka. I když nemají kapra na večeri ani cukroví, mají svoje vlastní Vánoce. A Kvído si myslí, že nejdůležitější je, že jsou spolu.

Filip Mikšíček, 8. B

Obrázek: Verča Klímová, 8.B

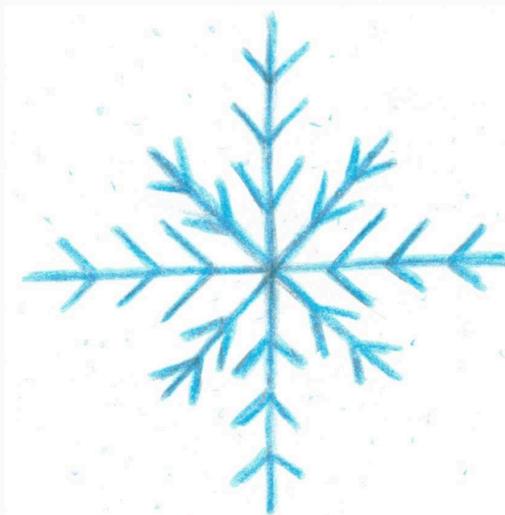
Příběh sněhové vločky

Přemýšlel někdy někdo nad tím, kde jsem, když není zima? Když není obloha celá bílá a děti se koupou v rybníce? Jsem tu pořád. Jen v jiné podobě.

Když se v únoru nebo březnu začne oteplovat, sníh se rozpustí, voda se vsákne nebo odteče v řekách a potocích. Je to neustálý koloběh vody. Ale někde se musí zastavit a vypařit. Pak se vrátí v podobě deště nebo mlhy. Ve chvíli, kdy přijde zima, začne se voda měnit na malé ledové krystalky. Na ně se přichytávají další a další molekuly vody a zamrzají do pravidelných šestiúhelníků. Přesně tak to bylo i se mnou.

V listopadu se začalo rychle ochlazovat, a to znamenalo, že co nejdřív začne sněžit. Začala jsem se snášet dolů a postupně se ke mně přidávaly další kapky vody. Letěly jsme tak rychle, že jsem už cítila, jak tuhnu a proměňuji se v nádherný tvar. Snášely jsme se na velké město. Všude to krásně svítilo. Na chvíli jsem zavřela oči.

Nevím, jak dlouhá doba uběhla, ale cítila jsem, jak mne studí něco pevného pode mnou. Pomalu jsem otevřela oči. Zjistila jsem, že ležím na okně malého útulného domku. Uvnitř bylo rozsvíceno. Pobíhal tam malý kluk a všude sháněl čepici. Vůbec nevím, co to je, ale musí to být něco úžasného, když kvůli tomu tak vyvádí. Najednou mi zmizel z dohledu. Slyšela jsem, jak se vedle okna, kde ležím, otvírají velké domovní dveře.

Chlapeček vyběhl ven a začal skákat do napadaného sněhu. Potěšilo mě, že z nás má takovou radost.

Uběhly hodiny a chlapeček stále nechtěl jít domů. Maminka ho pobízela, přemlouvala, ale on stále nešel. Když zjistil, že má boty celé promáčené, konečně se rozhodl odejít. Proběhl kolem jabloně, na které musí být v létě sladká jablka. Najednou začal zpomalovat. Zastavil se pár centimetrů od okna a díval se přímo na mě. Pomalu ke mně začal natahovat ruku a zvedl mě. Ležela jsem mu na mokré rukavici a on na mě s obdivem hleděl. Maminka ho opět volala, aby šel okamžitě domů. Měl mě na dlani, když mě utíkal ukázat rodině.

V domě bylo zatopeno v krbu a všichni se smáli a radovali. Jak už jsem ale zmínila, vločky se se stoupající teplotou rozpouštějí...

Jsem si stoprocentně jistá, že vám ten konec přijde tragický na to, že je vánoční. Mně se to nezdá. Možná si z toho můžeme vzít ponaučení, že všechno hezké, tak jako byla naše vločka, jednou skončí. Můžeme se to snažit prodlužovat, ale to už není ono.

Anonym

Vzbudila jsem se jako čert

Je krásné páteční ráno a já jsem zrovna vstala z postele a šla se nasnídat. Oblékla jsem se a pak jsem se podívala do zrcadla. Z toho, co jsem viděla, jsem byla v šoku. Na hlavě jsem měla dva dlouhé rohy, místo jedné nohy kopyto a vzadu mi visel ocas.

Nechtěla jsem zmeškat školu, tak jsem do ní vyrazila. Ale když jsem přišla, nikomu to nepřipadalo divné, protože po škole zrovna čerti běhali a děsili nás. Bylo totiž 5. prosince a oni tu doprovázeli Mikuláše, na kterého se všichni těšili.

Když skončila škola a já se vracela domů, říkala jsem si, co budu dělat. Sáhla jsem si na hlavu. Rohy zmizely! Byla jsem moc ráda, že mi nezůstaly navždy. I když se mi ten den líbil, už nikdy bych si ho zopakovat nechtěla.

Tereza Jarošová, 8. C
obrázky: Verča Klímová, 8.B

Zima

Také máte tak moc rádi zimu? Podle mě je to nejkrásnější roční období. Je sníh, led, Vánoce, Nový rok... Všechny stromy jsou bez listů, zmrzlé a pokryté sněhem a procházet se mezi těmi stromy je jako procházet se v nějaké pohádce.

V zimě také přichází advent. Adventní neděle před Vánoci jsou okouzující. Hořící svíčky na adventním věnci a koledy znějící všude kolem vždy úplně navodí tu pravou vánoční atmosféru.

Po adventu už přicházejí Vánoce. Čas štěstí, lásky a odpuštění. Dříve jsem se těšila především na dárky, ale čím jsem starší, tím více si užívám i zbytek dne. Odpočívám a užívám si čas s rodinou, protože jsem si uvědomila, že za rok tady na Vánoce nemusíme být všichni.

Tak si i vy užívejte zimu po svém, a hlavně na sebe buďte o Vánocích všichni hodní!

Anonym

Hvězdička Hanička

Byl jednou jeden domeček a v tom domečku stromeček. A na tom stromečku hvězdička, jmenovala se Hanička. Hanička hvězdička chtěla cestovat, ale ze stromečku zase dolů nechtěla. Jednou odvážit se chtěla a ze stromečku seskočila. Jak padala, říkala si: „Nerozbižu se na zemi?“ Když dopadla na zem, rozbila se a hvězdička Hanička už nebyla.

Tea Neckářová, 7.A
Obrázek: Verča Klímová, 8.B

Jak probíhají výlovy vánočních kaprů

Výlovy začínají kolem třetí hodiny ranní. Od sedmé hodiny vezmeme síť, abychom chyby pochytali a nemuseli chodit po rybníce. Potom vezmeme kesery (podběráky) a ryby se roztřídí podle druhu a velikosti. Ale výlov je pokaždé jiný podle teploty vody a dna. Nejhorší dno je řídké bahno a nejlepší dno je pevné a kamenité.

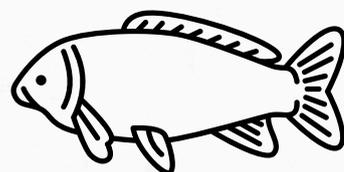
Průměrný kapr váží kolem 4 kg a měří 60 cm. Bývá mu kolem čtyř let. Kapr je na chov nenáročná ryba, protože sní všechno, co spadne do vody, například jehnědy, sušenky.

Kapr má tři druhy:

Šupináč = kapr, který má šupiny

Řádkáč = kapr, který má šupiny, ale je i lysý

Lysec = kapr, který je úplně bez šupin

Jen kapr šupináč je původní, zbylé dva typy jsou formy mutace.

Anonym

Náš Štědrý den

Vánoce jsou plné našich tradic, mezi něž patří třeba zdobení stromečku nebo pečení cukroví. Na Vánocích mám nejraději to, že se celá rodina sejde spolu.

Na Štědrý den většinou zdobíme stromeček, potom jdeme do kostela pro betlémské světlo a na hřbitov zapálit svíčky. Večer, když už jsme po večeři, čekáme, než zazvoní zvoneček. Když zazvoní, můžeme si jít rozbalit dárky.

Natálie Sobotková, 7.A

Nový spolužák

Do 8. C přišel nový spolužák. To je ale překvapení!!!
Dovede si představit, že by vaším spolužákem byla literární
nebo filmová postava? My ano. Tak si o tom přečtěte:

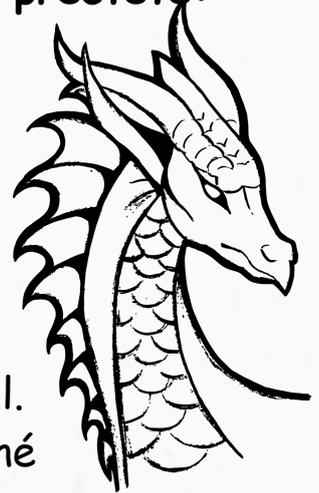
Kdyby k nám do třídy přibyl Eragon...

To by byl den! Nejspíše by vypadal jako normální kluk, takže by si ho nejprve nikdo nevšiml. Ale kdo ví? Třeba přišel, aby v naší třídě našel silné lidi, kteří by se mohli stát „jezdci“.

Hned, jak by vešel, bych ho poznal. Vždyť dnes není normální nosit brnění a mít u boku meč. Venku na zahradě by jeho dračice Safira vyhlížela jakékoli nebezpečí. Eragon by každému z nás dal do ruky dračí vejce a my bychom se o ně až do konce vyučování starali. Kdyby se z něj vylíhl malý drak, stali bychom se „jezdci“. Ale to je velmi nepravděpodobné, protože na světě je hodně lidí, ale drak si vybere jen jednoho. Takto schovaný ve vejci může zůstat i několik let.

Spolu s Eragonem bychom šli ven a místo normálního tělocviku bychom se učili šerm a lukostřelbu.

Potkat Eragona by jistě byl zážitek a proletět se na drakovi ještě větší. Ale něco takového se stává jen v pohádkách a jiných vymyšlených příbězích.

Thomas Sutherland

Harry Potter

Harry Potter prožívá nekonečný příběh ve škole čar a kouzel v Bradavicích. I přes to, že to tam velmi dobře zná, porušil jedno základní pravidlo - použil patronovo zaklínadlo v přítomnosti mudly, a proto byl z Bradavic vyloučen a přeřazen do naší obyčejně, ale přesto krásné školy v Polné.

Sbalil si všechny své věci, hlavně sovu Hedviku, a vydal se do školy normálů (mudlů). Naštěstí neměl strach ani úzkost z nových lidí. V klidu se zeptal paní učitelky Kalábkové, do které třídy patří, a ona mu odpověděla: „Neboj se, Harry, já tě do 8. C odvedu.“

Když vstupoval do třídy, raději držel v kapse svou hůlku připravenou, kdyby náhodou potkal nějakého trola. Nepotkal naštěstí žádného, jen něco podobného. Bylo to velké, uřvané a potřebovalo to speciální péči.

Ve třídě jsme Harrymu všichni pomohli a ukázali mu, kde co je. Vážně. Všichni byli rádi, že máme skvělého nového spolužáka. Harry byl pro většinu holek velmi pohledný. Má krásné hnědé vlasy, modré oči a v obličeji jiskru dobrodruha.

Harry je se svojí třídou velmi spokojený a do Bradavic se už nevrátí.

Tereza Jarošová

Kdyby k nám do třídy přibyl Harry Potter, bylo by to nečekané, protože si nemyslím, že by kvůli nám opustil Bradavice. Ale kdyby se to stalo a on by by chodil k nám do třídy, bylo by to velice kouzelné.

Protože je kouzelník, mohly by přestávky být o tolik zajímavější! On by kouzlil a čaroval a my bychom to s nadšením sledovali.

Když o tom tak uvažuji, docela by mě zajímalo, jak by si poradil s různými předměty či učiteli. Nebo jak by jeho kouzlení ovlivnilo to, že se musí učit a procvičovat probranou látku... Jak by spojil kouzla s učením na písemky a různé testy?

Když se na to kouknu z jiné strany, školní akce a výlety by určitě byly o mnoho zábavnější.

Narango Khishigbayar

Kdyby naší spolužačkou byla Locika...

Tak dnes má přijít ten den, kdy přijde někdo nový do naší třídy. Bude to Locika z pohádky Na vlásku.

Myslím, že by se ze začátku trochu lekla, ale časem by si zvykla. Chodili bychom s ní po škole ven a povídali si. Myslím se, že bychom jí hodně věcí museli vysvětlit. Přeci jen toho moc nezná, když vyrůstala ve věži. Dále si myslím, že by ji hodně lidí mělo rádo. Klukům by se líbila, ale i holky by byly pořád kolem ní. Určitě by mezi nás zapadla, věřím tomu. Určitě by byla hodná a za všechno vděčná, protože moc lidí nepoznala a okolní svět taky ne. Na druhou stranu kdyby ji někdo našťval a ona měla po ruce pánvičku, asi by to dopadlo špatně.

Ale jinak by byla kamarádká a na všechny hodná, hlavně na ty, kteří by byli hodní na ni.

Takže ve třídě by se vlastně nic moc nezměnilo, jen by nás bylo o jednoho víc a byla by větší sranda.

Sofie Hintenausová

Kdyby mým spolužákem byl Větvík...

Už je to nějaká doba, co jsem přemýšlela, co by se asi stalo, ale nikdy v životě by mne nenapadlo, že by se v mojí třídě objevil Větvík. To je animovaná postavička. Je malý a je to troll. Jeho povaha byla chladná a bez srdce, ale během příběhu v pohádce se stal hodným, zábavným a rád zpíval.

Myslím si, že kdyby byl v naší třídě, mohli by ho spolužáci přehlédnout a zašlápnout, protože je tak malý. Jinak by ale určitě byl zábavný. Stejně jako on i já si ráda zpívám, samozřejmě když jsem sama.

Zažili bychom hodně dobrodružství a srandy. Vymyslela jsem, že bych si ho schovala do vlasů, aby mi pomohl při testu. Na jeho vlasech bych mu ráda upletla copánky, nebo vytvořila různé jiné účesy, vzhledem k jeho výšce je to ale nemožné.

Větvík mi přijde vtipný, avšak nevím, jestli by to někdo pochopil. Kdyby ale byl v naší třídě a byl velký jako my, bylo by to zábavnější. Možná by se ho však malé děti mohly bát a někteří dospělí by si mohli myslet, že je to pouze maska, a pokoušeli by se mu ji sundat, aby neděsil jejich děti.

Denisa Šejstalová

Co dělají učitelé, když neučí

Mladí učitelé většinou posilují, dělají různé sporty. Mají doma mazlíčky a zakládají si rodinu. Často si také připravují výuku a různé hry na další dny. Například pan učitel Bohdálek z naší školy, když zrovna neučí, hraje fotbal nebo pracuje. Staří učitelé většinou jezdí s vnoučaty, dělají něco na zahradě nebo koukají na teleshopping.

Já bych, ale nikdy nechtěl být učitel.

Jiří Hladík, 7.A

Kdybych byla paní učitelka a zrovna neučila, tak bych o volné hodině opravovala písemné práce, diktáty, nebo práce dětí. Také bych si připravovala materiály na další hodiny. O víkendu bych chodila ven, např. na procházky. Určitě opravím testy a popřemýšlím o dění ve škole.

Samozřejmě bych dělala i jiné věci, které se netýkají školy. Uklidila bych svůj byt, jezdila na výlety a starala se o svého mazlíčka. Prostě bych dělala to, co mě baví, a to, co dělají ostatní lidé.

Anonym

Když mají volnou hodinu, připravují výukové materiály. Dále si mohou užít chvíli ticha bez dětí a bez starostí. No ale co se děje, když škola skončí úplně? Učitelé chodí na obědy do školní jídelny jako děti. Akorát ještě než si dojdou na oběd, musí mít dozor (hlídají žáky, aby nic neprovedli). Po obědě odcházejí domů. Mohou si zajít s kolegou/ kolegyní na kafe, do města... Doma opraví například testy dětí, anebo jen chystají pro děti nějaké práce.

Anonym

Sny

Sny jsou za mě moc zajímavé, protože je to něco, co si vytváří naše hlava sama, když spíme. Může jít o krásné sny, ze kterých se nám nechce probudit, ale i noční můry, z kterých lidé mohou mít i duševní problémy.

Já sama jsem zatím žádnou noční můru neměla, nebo si to aspoň nepamatuji. To je další věc, ve které jsou sny zajímavé, protože někdy se Vám zdá sen a ráno si ho přesně vybavujete a dokážete popsat, co se tam děje, a pak můžete mít sen, který si další den prostě nebudete moct vybavit, a vůbec nevíte, o čem sen byl.

Sny můžou být opravdu super a rozvíjí naši fantazii.

.Adéla Apfelthalerová, 7.A

Sny, to je podle mě velice zajímavé téma. Ve snech se totiž dějí věci, které v realitě ne, a často jsou sny to nejhezčí, co můžeš mít.

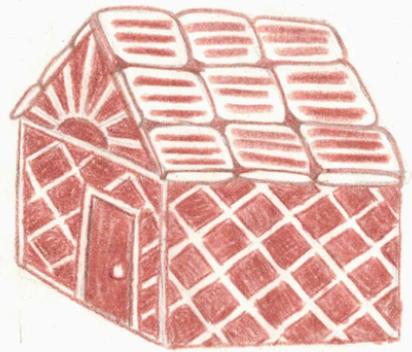
Mé sny jsou často šílené a bláznivé. Např. se mi zdálo, že se procházím po poušti a jsem královna plameňáků. Nebo jednou o tom, že do školy naběhli zombíci. Většinou, před nějakou důležitou událostí, se mi o ní zdá. Doufám, že se to nestává jenom mně.

Sny však nemusí být jenom hezké. Čas od času se snad každému zdá nějaký děsivý sen, který vypadá jako skutečný. Mě tyto sny vždy probudí a potom dlouho nemůžu usnout. Někdy záleží i na tom, jak se zrovna cítíme před spaním. Když jdeme spát smutní, i sny budou smutné. Když zase jdeme spát veselí, sny budou mít šťastný konec.

Ale každý má sny jiné a nikdo s tím nic neudělá. Tak buďte šťastní a budete se cítit šťastně i ve spánku.

Anonym

Hádanky

1. Co je bílé a padá z nebe?
2. Co se peče na Vánoce?
3. Co mají lidé na krku, aby jim nebyla zima?
4. Co se staví z bílého sněhu a má mrkev místo nosu?
5. Co je za den 24. 12.?

Adéla Apfelthalerová, 7. A
obrázek: Verča Klímová, 8.B

ANKETA: Pohádky a vaše oblíbené filmy

1) Máte rádi pohádky?

Ano

Trochu

Ne

2) Jak často sledujete pohádky?

Občas

Jen o Vánocích

3) Která je vaše nejoblíbenější česká pohádka?

Tři oříšky pro Popelku

S čerty nejsou žerty

Jiná: _____

4) Která moderní pohádka se vám líbí nejvíc?

Anděl Páně 1/2

Čertí brko

Jiná: _____

5) Máte raději animované, nebo hrané pohádky?

Animované

Hrané

Obojí

6) Kterou zahraniční pohádku máte nejraději?

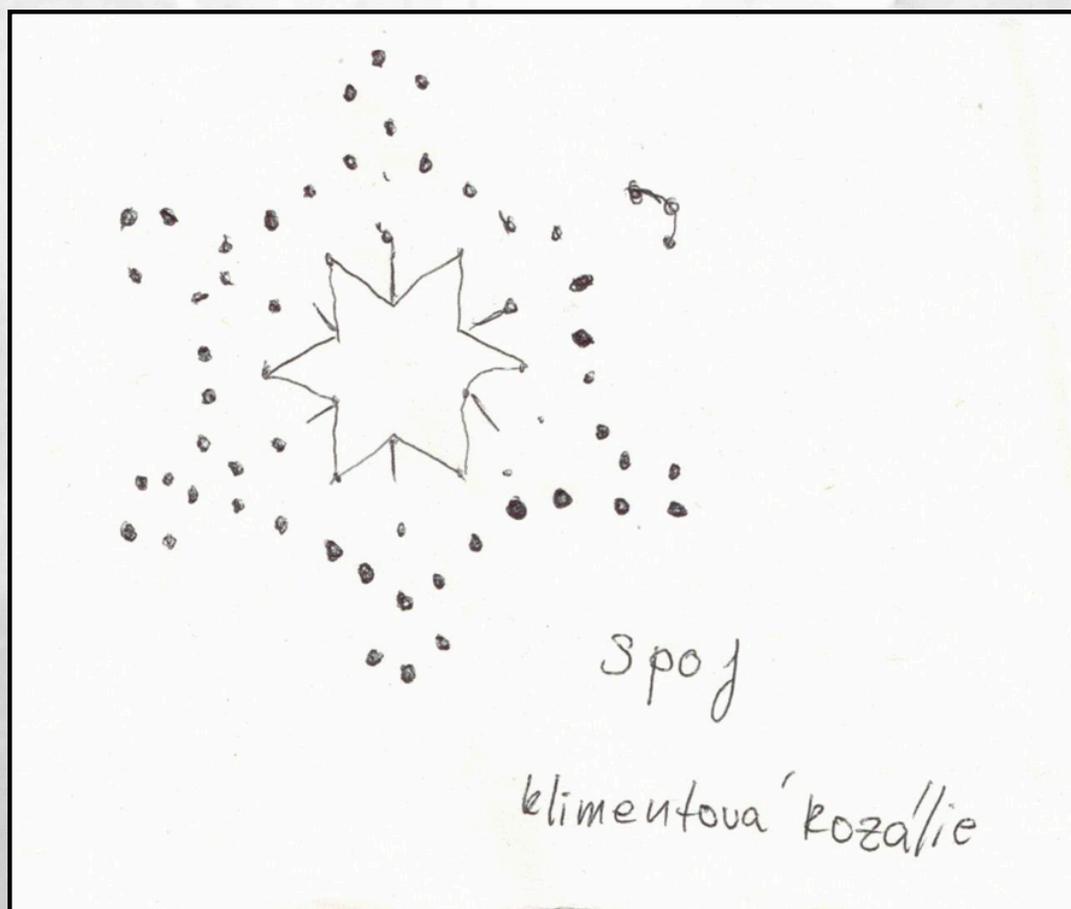
Ledové království

Kráska a zvíře

Jinou: _____

Adéla Apfelthalerová, 7. A

Spojovačky, křížovky, vybarvování, ...

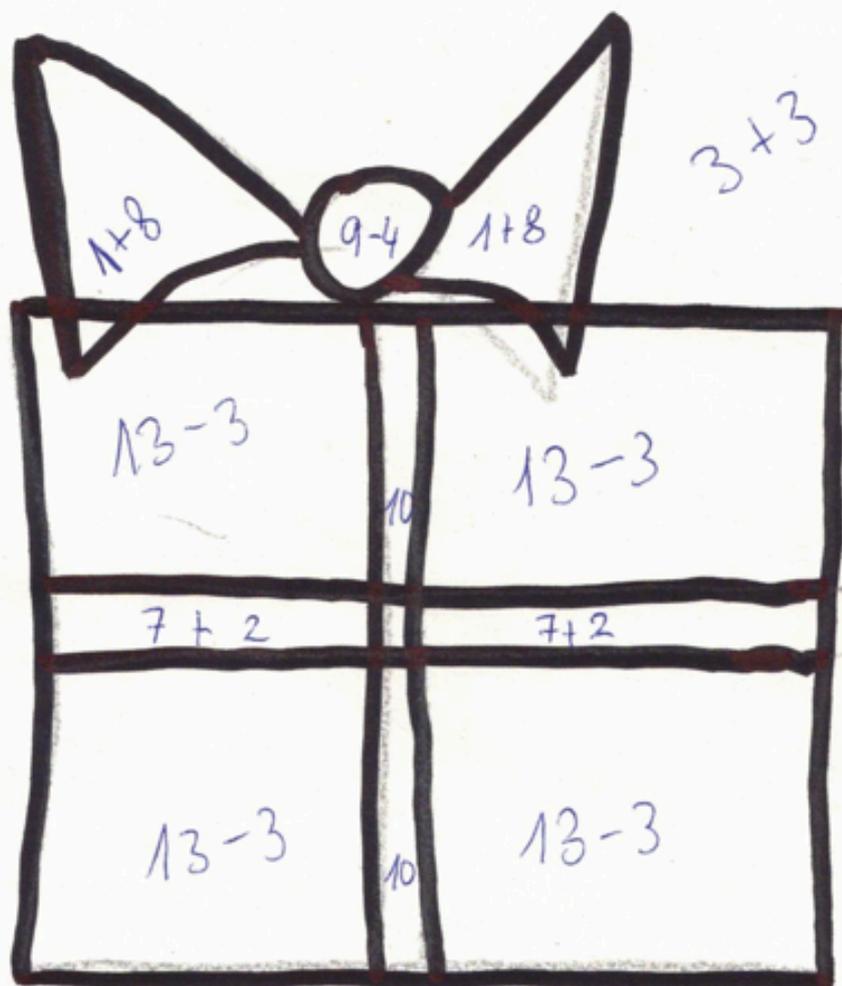
Anastázie Klimentová

FAJENKA

1. čo pečeme a napiekame?
2. čo neseme na hruha, aby nám nebyla zima?
3. čo pečeme a vyhravujeme?
4. čo zdobíme ozdobami?
5. čo pečeme, ťahá sa domov linceho
6. čo dostávame na Štedrý večer

$3+3$

9 - oranžová 6 = zelená

5 - žlutá

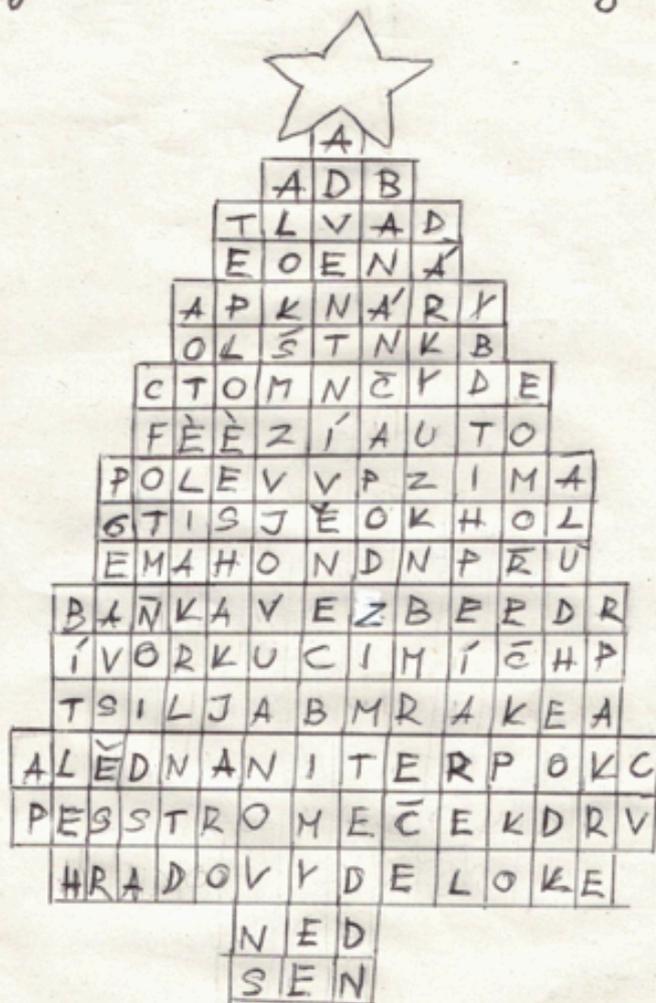
10 - modrá

klementová Roza'lie

klementová Anastázie

Vánoční osmisměrka - vylušti a odevzdej, zúčastniš se tak vánočního losování.

Najdi mezi písmeny a
ostatními slovy 12
symbolů Vánoc.

1. _____ 4. _____ 7. _____ 10. _____
2. _____ 5. _____ 8. _____ 11. _____
3. _____ 6. _____ 9. _____ 12. _____

**Vybarvený kapr je slosovateľný, ale jen
pro prvňáky!!!**

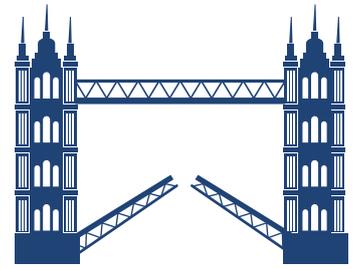
Jméno:

Příjmení:

Třída 1.

English CORNER

Christmas Word Search

H	P	N	S	O	R	E	J	X	O	R
G	T	A	Q	W	E	I	P	N	R	D
E	A	M	N	K	I	K	L	N	N	M
Q	N	W	Y	W	N	O	E	R	A	H
P	F	O	M	C	H	I	M	N	E	Y
A	T	N	A	S	E	C	R	T	E	H
O	V	S	C	P	E	U	T	A	N	T
P	J	U	M	H	R	P	H	S	T	A
X	R	T	A	W	P	N	U	L	F	E
X	N	N	R	V	X	K	T	R	J	R
G	N	U	C	A	N	D	Y	R	Y	W

SANTA CANDY ORNAMENT
SNOWMAN COOKIE
CHIMNEY WREATH REINDEER

Výherci z minulého čísla

Agáta Beránková	1. A
Honzík Culek	1. A
Antonín Jelínek	1. B
David Němec	1. B
Máťa Čumpl	1. B
Marek Bělohlávek	1. B
Lada Vampolová	1. B
František Rosický	1. B
Luisa Štrofová	1. B
Anička Lánová	2. B
Sylvinka Bratršovská	2. B
Johana Moravcová	2. B
Mireček Votava	2. B
Míša Černá	2. C
Isabella Záškodová	2. C
Patrik Korecký	3. B
Dita Karásková	3. B
Diana Holcmanová	3. B
Natálie Bratršovská	4. C
Daniel Havlíček	7. C

Vydáno v ZŠ Polná
16. prosince 2025

TAK ZASE PŘÍŠTĚ!

Redakční rada:

Rozálie Klimentová, 7. A
Anastázie Klimentová, 3.C
Adéla Apfelthalerová, 7. A
Karolína, Krulová, 7. B
Veronika Klímová, 8. B

Obrázek na titulní straně:

Kája Krulová, 7.B

Obrázky v časopisu:

Canva, ilustrace od žáků,
internet

Grafická úprava:

Lucie Fuitová

Jazyková úprava:

Zdena Bužgová,
Jarmila Kalábková

